

1 Tomaja naloga.

En kridar je šel večer v trgovino in pot je peljala skozi Britov in ko on nazaj gre vidi poleg urega groba eno belo kost in jo bersne knogo in reče: ti kost pridi večer kmeni k verčiji. Kridar gre domov in potem grejo k verčiji in res ko je pridel en velik beli mož. Kridar reče svoji ženi jas sem nekoga povabil ali mi ni smo nič pripravili. In kdaj stopi ~~at~~ ti metvi v hišo in on se vsede na mizo in je kuni mi. Ko so se navečeryali so molili in ti metev reče to je pro kristansko. Kdaj reče on k kridaru jas sem tebe ubogal ti moraš tudi mene bogati in namreč ti boš kmalo šel in ker kridar mi boš oblačilo delal in to mi boš tri dni delal. Dobro reče on in in gre k njim. Kdaj prideta na Britov in gresta tej k grobu ta metev ~~da~~ odpre in stano, ter stano kdaj ~~sta~~ nekem lepem ^{zelenem} travniku šla in pridel,

ta k eni lipi to so bli ptickigov pol beli pol črni in kridar vpraša kaj pro m enijo ti pticki on ti metev reče jas bom ti ne potem povedal in ona gresta daže in prideta do ne korite in te sta dve mački ven jela in kridar vpraša spet kaj to pomeni in on mu reče jas bom ti ne potem ^{ed} povedal. In kdaj prideta do nebes. Kridar ~~na~~ sliši kaj lepo negodi, jo in kdaj je vidil angeli in ti so tak lepo godili. ~~At~~ Ta metev odpre svojo hišo in ona dva gresta noter in da kridari njegovo delo in ti metev je šel in hiše. Na tretji dan pridel on nazaj in vpraša kridarja ce je ne naredil in reče ja. Kaj sem ti do la en ~~na~~ dele vpraša ti metev nič druga reče kridar kakor samo enkrat se bi šel igral igrati in metev reče se boš ne slišal. In gresta in hiše in prideta do tve dve mački in kdaj reče on

Ki inridarju te dve sta unem svetu svojim strokom
tudi in korite jesti davale in od ptickov mu pove
tu so verne diase vicak. In ona greste in priletu
spet dogroba in mertvec mu reci ti ne smes vec
v kakro kost besniti ce bi jas pogubljem bil bi se
elo reisterg el. In inridar gra proticlonu in ko
pride do ^{znesta} njegova kjer je njegova hisa stala
vidi en velik hrast stati ongre kelaj in dlosten pro
ti farofu in tukaj so ne tudi celo drugi mesniki
bili in je vse fajmostra in prasal kak to biti mora
kec on jesarno tri dni hodil in fajmostra ga vprava
jo ko lko je stev in on pove in poiscijo kerstne bukve
tistega leta in ga ne najdejo noter kelaj neke sterve
kerstne in tu najdejo pred tristo letmi je en inri
dar odisel. Tako 300 let hodil pa ne tri dni kako se
mu je kdelo. Ongre kelaj veerkoin je molil in ko
se hoce vrelignoti pade k skup in je bil prah.
kelaj je slisal ko je vnebesa prisel spred go diti ka
ko je takrat slisati na placilo. Tako kratko je
tam vecnosti.

(172)

II

Neki gresini je bil en oca svojimi tremi sinovi.
In vsak kteri se je tam narodil je mogel verno hošo
iti in je vsak si mogel od duha kteri je takrat
prisel si kako milost in proti. In vsi trije sinovi
so tudi morali iti in vsak kteri noter sel je mo
gel to 20 leto prehoditi. Ta starejša dve greta vesela
noter ti mlajsi pa in dlosten. Ko noter pridejo ocigre
in njihni poterka na ene vrate in ocigre ven. Kelaj
pride duh in ti starejšin mu reci naj mu en
mee da s kterim bo on vse premagal ti drugi si tu
di en mee sprosi s kterim on vse premaga in
njega no ben mee kadati ne more in je tretji

na vers to prisel on recē dubri spoberise sed me
jas od te nič ne potrebujem in je pobegnel.
Kdaj oči pride in vpraša tega mlajšega kakaj
si on nič in prosil in sin recē jas ne potrebu-
jem ne macev in druga nič. Potem so sinovi po
svetu šli. In ven gost pridejo tam jim pride en
lev nasproti ta starejša dva sta mu nasproti
in sta in ga ubila. Kdaj pogovorita kaj bi
stem mlajšim naredila in eden recē: pustimo
tega tukaj on bo tedaj mogel od glada umreti
aliga bo kaka včer res terjala. To sta na toga
voljo storila da bi pro včetovi smerti ona vse dobi-
ca in si bogastvo res delila. In res ona ga kapu-
tita in sta hodila po svetu. Ti mlajši je kralj,
sten po gorah hodil in je ni ven priti in kone
ki dan eno dno jo kverino vili splani na visoko
drevo in kdaj je tukaj vidil da bo skoraj is gorca

prisel ko on vidi da je ta kverina še daleč od
njega gre in drevesa in na večer pride ^{sveto} gorca.
In ker je še noč bila splani se na neko drevo in
presoci tam. Drugi dan se zbudi in gre dalje
po svetu. Ko on enkrat kas liši da je njegov oči
klo bolan se je napravil na pot proti. Ko on domo
pride vidi svojega očeta klo bolanega in kušne
svojega očeta in vni vprašajo kje sta unna dva
on jim sve prave. Oči so es po tem čas nekoliko dni
umerli in pustijo njihovo življenje temu sinu.
Ko to ta starejša kaslišita se naredita proti
domi da bi brata umerila in ko sta taj v gost
prisla kje sta brata pustila je spredejo tati
in sta hotela svojima mami ma tate ubiti
sta hi ne več imela in tak sta se morala vdati.
Potem so je v gorah in valkega pri enem drevesu
privereli in je tak naglato pustiti. In ti mlajši

je doma srečno živl. Tak je tima starejšim
no benega haska prineslo kaj sta si te mēe
izprosil a myrak sta h ule smerti u mēla skako
smertjo sta svojega brata hotela in brat je do
ma srečno živl in si je duha ni ni izprosil

Lorbelt